

عنوان مقاله:

شیوه های عملی حفاظت محیط زیست در ساخت و ساز سنتی (نمونه موردی: شهرسازی و معماری شهر بشرویه)

محل انتشار:

نهمین همایش بین المللی دانش و فناوری علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مسعود رسولی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور مشهد

علی قادری - استادیار دانشکده فنی و مهندسی، موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری مشهد

رسول کیایی - کارشناسی خاک شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان

مجتبی اسکندری - کارشناسی ارشد، مدیریت اجرایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران

مرتضی طهماسبی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور مشهد

خلاصه مقاله:

تلاش انسان برای غلبه بر طبیعت نتایج ظاهری بسیاری داشته است. اما پیامدهای منفی آن به قدری زیاد است که بسیاری بر اینباورند که در مبارزه بین طبیعت و انسان، بر خلاف ادعای انسان، این طبیعت بوده است که پیروزی اصلی را به دست آورده است. چراکه بدون سر و صدا و بر خلاف جنجال هایی که انسان به راه انداخته است، نتیجه تلاش های عجولانه وی را به خودش برگردانده است. سیل ها، سونامی ها و هزاران فاجعه ای که اینک از آنها با عنوان بلایای طبیعی یاد می کنیم، نمونه ای از این عکس العمل هایطبیعت در مقابل هجوم انسان برای نابودی محیط زیست است. یکی از بخش هایی که بیشترین آسیب را به محیط زیست وارد آورده است، مصرف غیر اصولی انرژی به خصوص انرژیهای است که از منابع تجدید ناپذیر حاصل می شود. این در حالی است که درزندگی و شیوه عمل پیشینیان به این مهم بسیار دقت شده و به همین خاطر تمامی مراعات های لازم به عمل آمده است. یکی ازبخش هایی که توجه به اصل حفظ انرژی و کمک به حفاظت محیط زیست بسیار جدی گرفته شده، معماری و بهره گیری از فضا، درشهرهایی است که بیشترین حساسیت محیطی در آنها مطرح بوده است. به همین منظور، در این بررسی با شیوه توصیفی و تحلیلمعماری سنتی بافت تاریخی شهر بشرویه در استان خراسان جنوبی و توجه به اصل صرفه جویی در مصرف انرژی مورد پژوهش قرارگرفته است. داده های مورد نیاز از اسناد و مدارک اداری و مشاهدات میدانی و نمونه ای به حجم ۱۵۰ نفر از متخصصان به دستآمده است. داده های گردآوری شده با استفاده از نرم افزارهای آماری و تحلیلی محتوایی مورد تحلیل گرفته است. نتایج بیانگر آن است که معماری مورد توجه مردم در این شهر به نحوی بوده که حداقل مصرف انرژی را در پی داشته و کمترین پیامد را بر محیطزیست وارد آورده است. به نظر می رسد توجه و تاکید بر این شیوه ساخت و ساز نه تنها در محیط های حساس کویری و نیمه کویری بلکه در کل کشور میتواند راهکار بسیار مناسبی در حفظ محیط زیست و دستیابی به توسعه پایدار تلقی گردد.

کلمات کلیدی:

حفظ محیط زیست، معماری سنتی، مصرف انرژی، بهره وری، بشرویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1964016>

